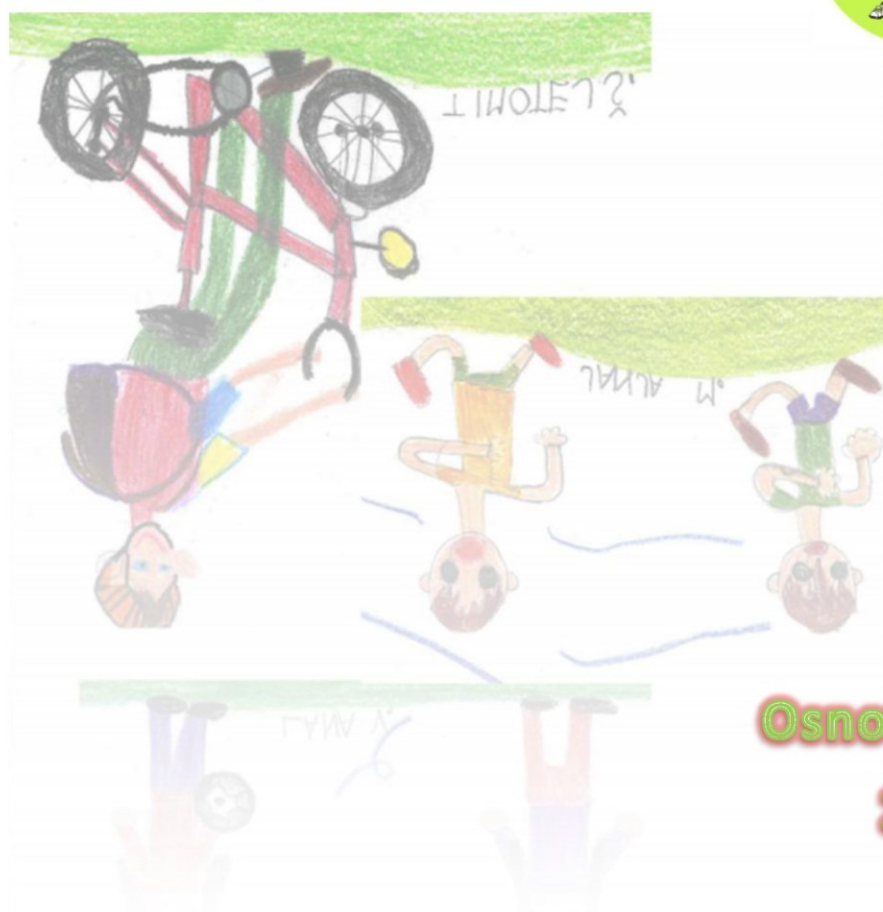

O C V I R K I

Glasilo
Osnovne šole Videm
2014/2015

Šolska himna

Ob vznožju Haloz, kjer klopotec se oglaš,
kjer Dravinja tiho žubori,
vsa ponosna, čudovita
naša šola tam stoji.

V njo zahajamo vsi radi,
učenci in učitelji,
vse za to, da več bi znali
in da srečni bi bili.

Šola Videm da nam znanja,
za življenje nas uči.
prijatelji smo vsi med sabo,
šola Videm – to smo mi.

Šola Videm – to smo mi,
mavrica, ki v srcu se rodi.
Mi vsi eno smo,
mavrica, ki sega v nebo.

(Besedilo: Klara Hliš; glasba: Dejan Štuhec)

Glasilu na pot

Te dni smo polni veselega pričakovanja. Veselimo se počitnic, ko si bomo lahko odpočili in si nabrali novih moči.

Tudi v tem šolskem letu smo bili pridni in delavni, nekateri seveda bolj, drugi morda malo manj. Ne dvomim pa, da smo vsi polni novih izkušenj, znanja, spretnosti ... Čeprav včasih ni lahko, nam vseeno uspeva. Ob tem bi želel z vami deliti zanimivo in poučno zgodbico o gosenici in dečku, ki ji je želel pomagati.

Nekega dne je majhen deček med igro na prostem našel gosenico, ki jo je pazljivo pobral in jo odnesel domov. Ta se je kmalu začela pripravljati na preobrazbo v metulja. Nekega dne se je na zapredek prikazala majhna luknjica in metulj se je začel truditi, da bi prišel ven.

Na začetku je bil fantek vznemirjen, a kmalu je postal zaskrbljen. Metulj se je tako močno boril, da bi prišel ven! Deček se mu je odločil pomagati. S škarjami je zarezal v zapredek, naredil večjo luknjo in metulj je bil takoj na prostosti.

Ko pa je deček zagledal metulja, je bil presenečen. Metulj je imel oteklo telesce in majhna, zakrnela krila. Deček je čakal, da bo razprl krila in začel leteti. A to se ni zgodilo! Metulj bo preostanek svojega življenja preživel plazeč se naokoli.

Deček se je naučil, da bi se metulj moral naprezati in si sam izboriti pot na prostost. Medtem ko se metulj močno potiska skozi odprtino, hkrati potiska iz telesa tekočino v svoja krila. Brez truda in boja metulj ne bo nikoli letel.

Ne smemo pozabiti, da je **trud pomemben del vsake izkušnje odraščanja**, tudi šolanja. Ves čas se je potrebno boriti in to je točno to, kar potrebujemo v svojem življenju. Naš trud je tisto, kar nam omogoči, da lahko razvijemo sposobnosti.

Ob zaključku šolskega leta se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem, s katerimi smo se skupaj trudili po najboljših močeh, ter vsem staršem, ki želite svojim otrokom le **najboljše!**

Vsem vam pa želim zares prijetne počitnice!

Mag. Robert Murko,
v. d. ravnatelja

Želje se izpolniijo z delom in skupaj z ljudmi, ki si zaupajo in znajo.

Šolsko leto 2014/2015 v sliki in besedi

Veselje, zabava, nove prijateljske vezi, druženje, igra, spoznavanje različnih športnih aktivnosti – vse to in še več je *Zabavna šola nogometa*, ki učencem popestri zaključek poletnih počitnic.

Ko pridobivamo in usvajamo znanje, si uresničujemo pot do sanj – misel, ki nas je popeljala v prvi šolski dan.

Z Vidma smo se peš odpravili proti Leskovcu, kjer smo spremljali napeto nogometno igro 6 sodelujočih ekip, ki so tekmovala za *Zlatkov pokal*.

Zadnji metri do cilja ob podpori navijačev na jesenskem krosu. Za naše učence smo ta dan navijali tudi na medobčin-skem krosu.

Zanimiv, ustvarjalen in živahen dan za učence razredne stopnje v času *Pikinega festivala* v Velenju.

Na plavalnem tečaju so tretješolci izpopolnjevali tehniko plavanja in se učili drugih plavalnih veščin.

Pekli smo kostanje, si ogledali gasilske avtomobile in se družili s starši.

V tednu otroka so devetošolci pripravili BLACK & WHITE PARTY in zaplesali s prvošolčki.

Med opazovanjem nočnega neba v času jesenskih počitnic so se učenci podrobneje seznanili z astronomijo.

V okviru projekta *Zdrav življenjski slog* so si učenci popestrili »krompirjeve počitnice« in se odpravili na pohod na Pohorje, igrali golf ter spoznali nogometno šolo NK Videm.

Osrednja prireditev ob *martinovem* na Vidmu, kjer so nastopili učenci naše šole.

Prvi naravoslovni dan smo namenili raziskovanju. Postavljali smo si vprašanja in preko raziskovalnih postopkov prišli do odgovorov in pomembnih spoznanj.

Dan, ko smo prvošolce sprejeli v šolsko skupnost. Z njimi so tudi njihovi varuhi – devetošolci. Četrtošolci pa so jih razveselili z gledališko predstavo *Čiren čaj in juha hokos pokos kvak kvak*.

Obiskala nas je pisateljica Janja Vidmar in nam predstavila izdelke iz aluminija ter svoji knjigi *Kolo v žepu* in *Lahkoten svet*, ki ju je Talum podaril vsem učencem.

Sezono planinskih aktivnosti smo začeli s pohodom po Halozah, nadaljevali z vzponom na goro Oljko, osvojili tudi najvišji vrh Zagorja, goro Ivanščica, v mesecu aprilu pa smo se povzpeli še na 1107 m visok Krim.

Zimski športni dan smo lahko preživelili na drsanju ali na pohodu po delu Haloške planinske poti.

V veselem decembru so nas učenci vseh treh šol na prazničnem koncertu z glasbo in s plesom popeljali v zimsko pravljico.

Tretješolci so z gledališko predstavo *Hop v pravljico* obarvali proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku.

Veliko novih, zimsko obarvanih doživetij, je bilo v šoli v naravi na Rogli, ki so se je udeležili sedmošolci.

Med zimskimi počitnicami se je nekaj učencev 1. VIO v kostumu »alu šumarčka« predstavilo na pustni povorki na Vidmu.

Ob dnevu šole in materskem dnevu smo pripravili prireditev *Hvaležni smo vam*, na kateri smo starše presenetili in jim izkazali hvaležnost za vse, kar nam nudijo.

»Kdo je najboljši?« Ekipa Videm-Leskovec.

Sodelovali smo v zabavni, enostavni in učinkoviti igri Prometna kača, ki spodbuja okolju prijazne, varne in zdrave oblike potovanja.

Potrudili smo se, zbirali star papir in zaslužili denar za zaključno ekskurzijo.

Petošolci so opravljali kolesarski izpit in priložnost so imeli spoznati Kolesarski klub Perutnina Ptuj.

Učenci, učitelji, starši in drugi krajani smo se skupaj udeležili čistilne akcije v občini in prispevali k urejenemu videzu okolice.

»Noč knjige« - ustvarjalnost in veselje naših učencev ob druženju s knjigo.

V okviru projekta *Zdrav življenjski slog* so učenci med prvomajskimi počitnicami obiskali Vijolčni fun park NK Maribor, kjer so se lahko preizkusili v različnih igrah z žogo.

Uživali smo v gledališkem spektaklu - muzikalu »Zapojmo in zaplešimo v lahkotni svet«.

Na *Šport špasu* so nas ogreli prvošolci.

Več o dogajanju na OŠ Videm si lahko preberete na šolski spletni strani <http://www.solavidem.si/>, kjer je tudi bogata fotogalerija.

Pripravila:
Mateja Gabrovec

Znanje je zaklad

Da je znanje zaklad, vemo vsi. Zato pa se po svojih najboljših močeh trudimo, da bi si pridobili čim več zakladov, ki bi nam polepšali in olajšali življenje. Poleg obveznega šolskega kurikulumu učencem nudimo številne možnosti, da si naberejo dodatno znanje in veščine na različnih področjih. Tudi v letošnjem šolskem letu so se naši učenci izkazali na številnih tekmovanjih.

V **logiki** se je pomerilo 35 učencev, **12** jih je osvojilo **bronasto priznanje**, **4** pa so se uvrstili na državno tekmovanje. Iz **matematike** je tekmovalo 198 učencev, **64** jih je osvojilo **bronasto priznanje**. Področnega tekmovanja se je udeležilo 7 učencev, **3** so osvojili **srebrna priznanja**. Učenec **Miha Mesarič** se je udeležil še državnega tekmovanja, kjer je osvojil **zlati Vegovo priznanje**.

V **znanju slovenščine** se je preizkusilo 97 učencev, **40** jih je osvojilo **bronasto Cankarjevo priznanje**, ena učenka pa **srebrno** na regijskem tekmovanju. Na literarnem natečaju **Naravne in druge nesreče: Ogenj ni igrača** so – kot že vrsto let – sodelovali učenci 2. in 3. VIO, **8** jih je bilo nagrajenih na regijskem nivoju, **Jernej Maroh** pa še na državnem. 6 devetošolk je tekmovalo v znanju iz **angleškega jezika**, osvojeni sta bili **2 bronasti** in **2 srebrni priznanji**, **Nina Bratušek** pa je na državnem tekmovanju osvojila **zlati priznanje**.

V **Veseli šoli** se je preizkusilo 25 učencev, **21** jih je osvojilo **bronasto priznanje**.

Bronasto Preglovo priznanje iz znanja **kemije** je osvojilo **9** učencev, **2** učenki pa sta osvojili **srebrno priznanje**. V znanju **fizike** se je preizkusilo 17 osmošolcev in devetošolcev, **7** jih je osvojilo **bronasto priznanje**, na področnem tekmovanju so **3** dosegli **srebrno priznanje**. Na tekmovanju **mladih tehnikov (konstruktorjev)** sta **2** od 6 tekmovalcev iz naše šole dosegla **4. mesto**. Tekmovanja **modelarjev** (v kategoriji rakete) so se udeležili 4 učenci, **1** učenec je osvojil **3. mesto** in se uvrstil na državno tekmovanje.

Tekmovanja iz **geografije** se je udeležilo 18 učencev, ki so osvojili **6 bronastih priznanj**, **3** učenke so osvojile **srebrna priznanja**, in sicer **2** na področnem, **1** pa

na državnem tekmovanju. Iz znanja **zgodovine** pa je ena učenka osvojila **brona-sto priznanje**.

Naši učenci radi berejo in **219** jih je osvojilo **bralno značko**, **11** učencev pa je poleg tega osvojilo še **zlato bralno značko**, saj so bili bralni znački zvesti vseh devet let osnovnega šolanja. Učenci od 4. do 9. razreda pa tekmujejo tudi za **angleško bralno značko** (Bookworms) in letos so skupaj prebrali 188 knjig.

Na tekmovanju **RK in prve pomoči** se je pomerilo 6 učencev, ki so se uvrstili na 7. mesto. Na **otroški varnostni olimpijadi** je tekmovalo 12 učencev 4. razreda in osvojili so 12. mesto.

Pripravili:

Fanika Novak in Vesna Voglar Pulko

Na Osnovni šoli Videm radi nastopamo

Gledališka vzgoja je čudovita aktivnost, ki otroku/učencu pomaga pri njegovem odraščanju. V igri se uči sodelovati, odpovedovati, graditi pozitivno samopodobo in oblikovati samozavest. S pomočjo ustvarjalnega izražanja širi meje domišljijskega sveta in osvaja prostor okoli sebe. Ne govorimo torej le o umetniški izraznosti in igralskem podajanju dramskega besedila. Otroku/učencu da veliko več.

Gledališka dejavnost na šoli živi že zelo dolgo časa. Menim, da je za učence izjemnega pomena, saj vpliva na njihov celostni razvoj.

Na šoli je dejavnih več gledaliških skupin. Učenci jih zelo radi obiskujejo in se jih veselijo vsako leto znova. Letošnje leto je število prijavljenih tako naraslo, da sem oblikovala štiri skupine, ki zajemajo vsa tri vzgojno-izobraževalna obdobja. Vpisujejo se učenci različnih starosti, z različnimi pričakovanji in interesi – večina z željo igrati v gledališki predstavi, nekateri z željo po pridobivanju novih znanj, spet drugi z upanjem, da si najdejo dejavnost, v kateri se bodo počutili sprejeti, uspešni.

Čeprav poudarjam, da cilj gledališke dejavnosti ni ustvariti predstavo, temveč dati učencem možnost, da se razvijajo (pridobijo na samozavesti, se počutijo

sprejeti, osebnostno rastejo, se oblikujejo, se učijo sodelovanja, potrpežljivosti, izražanja, nastopanja, odrekanja, predanosti, sprejemati kritiko, premagujejo strahove ...), vsako leto znova nastane predstava – predvsem zaradi njihove izredne želje pokazati in predstaviti se okolici (vrstnikom, staršem, učiteljem).

V tem šolskem letu so se vse skupine zelo izkazale in s predstavami navdušile občinstvo. Skupina 3. razreda se je premierno predstavila na prireditvi ob kulturnem prazniku s predstavo *Hop v pravljico*, s katero so na komičen način predstavili zmedo, ki nastane, kadar se priljubljeni liki iz pravljic med seboj pomešajo. Odigrali so tri ponovitve.

Skupina četrtošolcev je bila to šolsko leto izredno uspešna, saj smo se z gledališko igro *Čiren čaj in juha kokos pokos kvak kvak* s področnega tekmovanja gledaliških skupin uvrstili na regijsko tekmovanje in si tako pridobili srebrno plaketo. Igro so učenci odigrali kar osemkrat in s komičnostjo likov prav tako dodobra nasmejali ljudi.

V drugi polovici šolskega leta smo pričeli s pripravami na muzikal, ki ga ustvarjamo že tretje leto. Več dejavnosti (gledališka igra, petje, ples, literarno in likovno ustvarjanje) je

združilo moči in ustvarilo izreden gledališki spektakel – muzikal z naslovom *Zapojmo in zaplešimo v lahkotni svet*. K sodelovanju smo povabili tudi podružnično šolo Leskovec in našo partnersko šolo OŠ Kidričevo. Muzikal je nastajal v okviru projekta *Popestrimo šolo* in s pomočjo tovarne *Talum*, kateri je bil muzikal tudi namenjen. Da je muzikal ugledal luč sveta, je zaslužnih več kot petdeset učencev pod vodstvom šestih mentorjev.

Učenci literarnega krožka so prebrali in preučili knjigi *Kolo v žepu* in *Lahkoten svet* Janje Vidmar. Odločili so se, da napišejo svojo zgodbo, s svojimi zamislimi, pri tem pa vključijo mite in zgodbe iz zgodovine tovarne Talum in ohranijo delček zgodbe iz knjig Janje Vidmar. Tako je nastala čisto naša različica lahkotnega sveta, muzikal z naslovom *Zaplešimo in zapojmo v lahkotni svet* pod mentorstvom Damjane Hliš.

Muzikal je skoraj v celoti avtorsko delo, razen instrumentalnih podlag. Besedila za pesmi je napisala mentorica petja Ana Delin, ki je za instrumentalne podlage izbrala znane hite, ki so najstnikom blizu in gredo hitro v uho. Za izvrstne plesne gibe je poskrbela mentorica plesa Aneja Cafuta. Scena, kostumi in vsa likovna podoba muzikala je nastala z idejami naših učencev pod mentorstvom Aleksandre Vidovič in Biserke Selak. Za gledališko igro in režijo sem poskrbela Mojca Kamenšek.

Zamislili smo si, da napišemo zgodbo, ki bo opozarjala na pomen aluminija v našem okolju, hkrati pa opominjala ljudi, zakaj je potrebno skrbeti za naravo in jo ohranjati čisto. V zgodbo smo vključili mit o škrtih šumarjih in aluminijasti jablani, vse skupaj pa oblikovali tako, da je mladostno, najstniško, zanimivo in zabavno.

Začelo se je trdo delo, ki se je močno prepletalo z vsemi vključenimi dejavnostmi, ki so zahtevale dobro timsko delo, dobro organizirane vaje in veliko dobre volje. Tako je nastalo izjemno delo, na katerega smo zelo ponosni.

Muzikal smo premierno odigrali v torek, 26. 5. 2015, v dvorani Restavracije Pan v Kidričevem. V dopoldanskem času so si predpremiero ogledali učenci OŠ Videm s podružnicama in OŠ Kidričevo. Popoldanska premiera je bila

namenjena predstavnikom Taluma in ostali javnosti.

V sredo, 27. 5. 2015, smo predstavo ponovili še za učence osnovnih šol Hajdina, Cirkovce, Cirkulane in Majšperk. Skupaj si je muzikal ogledalo že 1500 učencev.

Nastopajoči so se resnično izkazali in dokazali, da zmorejo veliko več, kot so od njih pričakovali. Pohvale prihajajo od vsepovsod. Ljudje govorijo o presežku in o resničnem gledališkem spektaklu, s katerim bi se lahko pokazali in predstavili še širši javnosti.

K temu so seveda pripomogli vsi pogoji, ki smo jih imeli: velik oder, kvalitetno ozvočenje in seveda igra z lučmi. Za našeto je bil zaslužen Talum, ki nam je pomagal izpeljati muzikal, kot smo si ga želeli.

Najlepše pri vsem ustvarjanju in nastajanju je bilo opazovati učence, kako napredujejo, se razvijajo in postajajo prijatelji. V tem času smo preživeli skupaj veliko časa – saj so vaje potekale tudi med vikendi – in tako postali ena velika družina. Učenci si od vsega najbolj želijo še kakšne ponovitve, saj so ponosni na to, kar jim je uspelo doseči. Nanje smo ponosne tudi mentorice, saj z vsakih dosežkom učencev raste in se razvija tudi učitelj.

Na odru so žareli in to delili tudi s publiko. Še enkrat iskrene čestitke našim učencem in vsem mentorjem ter zahvale vsem, ki so pripomogli, da smo izpeljali tako velik projekt.

Mojca Kamenšek

Prometna kača

Zabavna, enostavna in učinkovita igra

13. aprila 2015 je našo šolo obiskala posebna kača – PROMETNA KAČA. Od 13. do 24. aprila 2015 je vsak dan čakala, da jo učenci okrasijo z različnimi barvami nalepk. To so bile posebne nalepke, ki so nagradile vsakega, ki je prišel v šolo na trajnosten način (peš, s kolesom, avtobusom, skupinskim prevozom ali kombi-nirano).

Sodelovali smo v zabavni, enostavni in učinkoviti igri Prometna kača, ki spodbuja okolju prijazne, varne in zdrave oblike potovanja.

Dva tedna pred pričetkom igre smo učence vprašali, kako so prišli v šolo, in ugotovili, da jih 50 % koristi trajnostne oblike potovanja. Skupni cilj šole v času izvajanja igre je bil 70 % trajnostnih prihodov v šolo (za 20 % več v primerjavi z izhodiščem). Dokazali smo, da lahko spremenimo potovalne navade. Bili smo zelo uspešni, saj smo dosegli kar 88 % trajnostnih prihodov v šolo.

Učenci so zavzeto in z veseljem lepili nalepke za posamezne dneve, v odmorih so se večkrat ustavili ob kači (transparentu) in spremljali način prihoda tudi za ostale sodelujoče na šoli.

Tri tedne po zaključku igre smo učence še povprašali, kako so prišli v šolo, in rezultat je pokazal dvig ozaveščenosti, saj je 65 % učencev prišlo v šolo na trajnostni način, kar je 15 % več kot pred začetkom igre. Učinek igre je bil torej dosežen.

S sodelovanjem v igri smo učence spodbudili k razmišljanju o pomenu uporabe kolesa in javnih prevozov ter hoje kot načina prihoda v šolo. Naredili smo prvi korak k bolj ustaljenemu delovanju na področju trajnostne mobilnosti.

Še naprej spodbujajmo in izbirajmo okolju prijazne, varne in zdrave oblike potovanja. Na ta način varujemo naše okolje, s hojo ali kolesarjenjem pa naredimo nekaj dobrega tudi za svoje telo.

Mateja Gabrovec,
koordinatorka projekta

Naša šola si je pridobila naziv

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti vsako leto poziva šole, da oddajo prijavo za naziv »kulturna šola«.

Letos smo na OŠ Videm natančno pregledali, katere kulturne dejavnosti smo pripravili in izvedli v minulih treh letih. Komisija je pregledala prijave osnovnih šol iz vse Slovenije, ki so se kulturno udeleževale na vsaj petih področjih: glasba, gledališče, lutke, folklorna dejavnost, film in video, ples, likovna in fotografska dejavnost, literatura, varovanje kulturne dediščine.

Prijavilo se je kar 98 osnovnih šol, ki so po določenih kriterijih lahko zbrale največ 35 točk. Komisija za vrednotenje vlog za naziv Kulturna šola je OŠ Videm dodelila kar 31 točk, kar nas je uvrstilo na najvišja mesta med izbranimi.

V četrtek, 21. 5. 2015, je bilo v Ljubljani zelo slavnostno, saj se je odvijala zaključna prireditev. Nanjo sta se odpravili tudi učenki 8. a *Rebeka Fridrih Gosak* in *Neli Selinšek*. Najprej sta odšli v staro elektrarno, kjer je potekala javna tribuna na temo ČUDO-viti – vsak je svoj svet v veselju kulture z rdečo nitjo DRUGAČNI IN USPEŠNI.

Povod za to tematiko je priročnik za učitelje za izvajanje razrednih ur, ki so ga napisale učiteljice OŠ Ledina. K pisanju jih je spodbudil mladinski roman ČUDO.

Pogovor je moderiral *Boštjan Gorenc – Pižama*. Gostje so bili *Mitja Čander*, urednik, pisatelj in scenarist, ki se kljub slepoti že vse življenje uspešno ukvarja z vsem, kar je povezano s knjigami; *Alja Klara Ugovšek*, študentka prava, ki od rojstva boleha za redko boleznijo, cistično fibrozo; *Simona Semenič*, dramatičarka in performerka, ki se bori z epilepsijo in brez zadržkov razbije tabuje o

bolezni, ko prizna, da še vedno občasno moči posteljo; *Branka Grujičić*, novinarka in mati deklice z downovim sindromom, ki je predstavila zahtevno življenje in vzgojo drugačnega otroka; *Ajda Rooss*, igralka, lut-

karica, režiserka, ki se je v otroštvu soočala z burno ločitvijo staršev.

Pripovedi gostov so pretresle vse prisotne, celo zvabile kakšno solzo v oči. A zaključek je vsekakor pozitiven: kljub številnim težavam, boleznim, oviram je mogoče uspeti, če le verjameš vase in v vsem vidiš izzive, ki jih je moč preseči.

Sledil je ogled ljubljanskih kulturnih ustanov. Rebeka in Neli sta si z učenci še treh osnovnih šol ogledali slovensko filharmonijo, kjer sta celo prisostvovali vaji moškega komornega zbora.

Ker je sledilo nekaj prostega časa, sta se odpravili po centru Ljubljane, kjer sta srečali Vida Valiča in se z njim fotografirali. Za pomiritev od razburljivega srečanja sta si privoščili sladoled, nato pa se z vzpenjačo odpeljali na Ljubljanski grad.

Tam je bilo vse nared za svečano zaključno prireditev. Navzoče so pozdravili ljubljanski župan *Zoran Jankovič*, direktor JSKD mag. *Igor Teršar* ter ravnateljica OŠ Ledina *Marija Valenčak*.

Učenci OŠ Ledina, najbolj kulturne šole leta 2014 v Sloveniji, so kulturni program, ki je združil veliko področij kulturnega ustvarjanja, poimenovali 24KULTur.

Za zaključek kulturno bogatega dneva so učence in mentorje povabili na pogostitev. Ob tem so uživali ob melodijah tamburaškega orkestra iz Majšperka pod taktirko Draga Kleina s solistko Ano Karneža, ki je prav tako kljub drugačnosti nadvse uspešna.

Ob koncu dneva sta Rebeka in Neli prijetno utrujeni povedali, da je bilo celodnevno dogajanje zanimivo, poučno in da je zelo hitro minilo.

Fotozapis Manja Vinko

Um potrebuje knjige, tako kot meč potrebuje brus, če hoče ohraniti svojo ostrino

Šolsko leto se neizbežno približuje h koncu, veliko knjig je že prebranih. Upam, da pa bo kakšna še vseeno zašla v vaše roke, da si boste popestrili tudi vroče počitniške dni.

V mesecu aprilu smo zaključili z bralno značko, pri kateri vas je v letošnjem šolskem letu sodelovalo 219 učencev od skupno 279, torej dobre tri četrtine. Verjamem, da tudi ostala četrtina kaj prebere, vendar jim letos ni uspelo zadostiti pogojem za pridobitev bralne značke. Morda pa jim uspe v prihodnjem šolskem letu!

V ponedeljek, 20. aprila, smo pridne bralce od 6. do 9. razreda nagradili z ogledom nagrajenega

(Filmski festival v Tokiu – nagrada Grand Prix) švedskega

filma *Najboljše smo* v ptujskem kinu. Film sodi med nekoliko zahtevnejše, večplastne, v ospredju pa sta moč pristnega prijateljstva, ki pomaga skozi številne ovire v življenju, in drugačnost, ki si kljub predsodkom drugih zna izboriti svoj prostor in uživati med bližnjimi.

Mlajši učenci od 1. do 5. razreda so lahko dan pozneje, 21. aprila, uživali ob zanimivi pravljici karizmatične pravljicarke Liljane Klemenčič, za kar se zahvaljujemo njej in Knjižnici Ivana Potrča Ptuj.

Razred/ odd.	Št. učencev	Št. osvojenih bralnih značk	Mentor/ica
1. a	16	16	Olga Zelenik
1. b	16	16	Mojca Kamenšek
2. a	16	15	Darja Ostroško
2. b	16	16	Anica Topolovec
3. a	14	11	Boštjan Petrovič
3. b	15	15	Biserka Selak
4. a	16	16	Stanka Vogrinec
4. b	18	17	Mirjana Žlahtič
5. a	14	12	Nataša Varnica
5. b	15	15	Danica Tili
6. a	16	10	Vesna Voglar Pulko
6. b	16	10	
7. a	17	6	
7. b	19	12	
8. a	14	9	
8. b	15	12	
9. a	26	11	

Preglednica osvojenih bralnih značk

Pohvale vsem učencem, ki ste osvojili bralno značko, vsem mentorjem in drugim učiteljem, ki učence vztrajno vzpodbujate k branju, in seveda vsem staršem, ki veste, da kvalitetna knjiga bogati otroka na vseh ravneh. Lepo je slišati, ko otroci v šoli povedo: »Moja mami pa si iz ptujske knjižnice prinese domov debele knjige ... Moj ati pa mi vsak večer prebere pravljico ... moja babi ... moj dedi ... pri nas imamo veliko knjig ... vsi radi beremo ...«

Posebna pohvala gre zlatim značkarjem, učencem, ki so vsa leta osnovnega šolanja dosegali bralno značko. Letos so to: **Nina Bratušek, Jerneja Burg, Maša Dukarič, Kim Hebar, Klara Hliš, Karin Jurak, Samanta Pignar, Rok Simonič, Laura Škrabl, Anamari Štehnar in Eva Verdenik.**

Za devetletno zvestobo bralni znački je vsak izmed njih od Društva Bralna značka Slovenije-ZPMS prejel knjigo Janje Vidmar in Benke Pulko z naslovom *Otroci sveta*. Naj bo dobra knjiga vedno vaša zvesta spremljevalka!

V začetku šolskega leta smo se dogovorili, da bo vsak izmed nas skušal brati vsaj 10 minut vsak dan, in to karkoli, kar nas zanima, pritegne, obogati ... Nam to uspeva? Vsak ve sam zase, posledice pa so že opazne ali pa še bodo ...

»A mind needs books as a sword needs a whetstone if it is to keep its edge« ali »um potrebuje knjige, tako kot meč potrebuje brus, če hoče ohraniti svojo ostrino«

(Tyrion Lannister, literarni lik iz dela Georgea R. R. Martina v delu *Pesem ledu in ognja – Igra prestolov*).

Z željo, naj bo vaš um oster kot nabrušen meč, vam privoščim obilo užitkov ob zanimivih in dobrih knjigah tudi v prihajajočih počitniških dneh.

Vesna Voglar Pulko

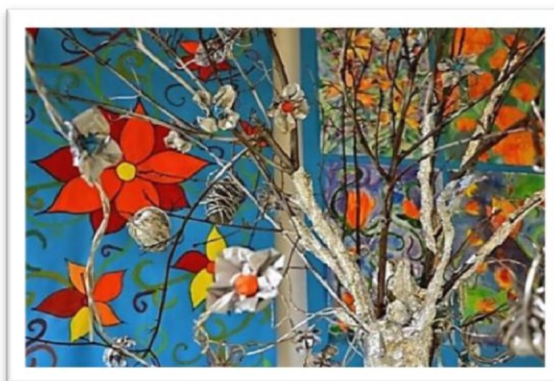
Zgodba o alu jablani (o projektu Lahkotni svet)

»V naši beli šoli je doma cela mavrica: majhni in veliki otroci, mlajši in starejši učitelji. /.../ Naša bela šola je polna vprašanj in odgovorov, zakajev in zatojev, pik in klicajev. Naša bela šola je res lepa in vabljiva, za našo radovednost vedno zanimiva,« so delčki pesmi, ki jo je ob 20-letnici naše šolske zgradbe zapisala Manja Vinko, prof. razrednega pouka. In res. Naše šolske prostore so ob praznovanju 20-letnice v mesecu marcu okrasile mavrice, ki pa z vključitvijo v Talumov projekt *Lahkotni svet* dobivajo novo podobo in novo zgodbo. Učenci in učitelji smo celo šolsko leto pridno zbirali, reciklirali, raziskovali, ustvarjali ter tako vstopili v blišč in lahkotnost aluminija. Mavrice iz kartona so se spremenile v jabolka, ki smo jih kaširali s časopisnim papirjem in dodali alu folijo. Naša jabolka z listjem so v jesenskem času v šolski avli lahkotno visela in migetala v zraku. Luči, na katerih so visela, pa so dodatno poudarile lesketajoč material – aluminij.

Pri izbirnem predmetu *likovno snovanje* so učenci od 7. do 9. razreda zvijali žico, lepili in oblikovali z alu folijo in kombinirali z drugimi materiali. Tako je

nastala tudi naša jablana, ki že celo šolsko leto krasi šolsko avlo. Vsi smo radovedno opazovali, kako je jablana skozi šolsko leto in letne čase dobivala vedno novo podobo.

Aluminij nas je ves čas presenečal. Koliko različnih in vedno novih možnosti nam je ponujal pri ustvarjanju. Iz odpadne aluminijaste embalaže, rondelic, aluminijaste žice in alu folije so nastajali vedno zanimivi izdelki. In ko smo dodali slike, risbi ali grafiki še košček svetlečega aluminija, se nam je zdelo, da je dobil likovni izdelek drugačen izgled in novo zgodbo. Čeprav smo se pri oblikovanju včasih srečali s tehničnimi zapleti, kot so, kakšno moč pri oblikovanju uporabiti, kako pritrditi, katero lepilo bo najbolje držalo, nas je vedno presene-

čalo, da lahko ta krhek in lahek material zvijamo, prepogibamo, režemo, sestavljamo in oblikujemo v nove oblike ter ga kombiniramo z različnimi umetnimi in naravnimi materiali.

Tako so se učenci OŠ Videm v zimskem prazničnem času lotili izdelovanja likovnih izdelkov, okrasja in voščilnic iz aluminija. Da smo pričarali praznično vzdušje v avli šole, smo na našo »alu jablano« dodali lučke in okrasje iz pločevink. V šolski knjižnici so v delavnice po pravljicnih uricah vključili tudi izdelovanje okraskov iz alu folije in z njimi okrasili knjižnico. Osmošolci pa so pri izbirnem predmetu *poskusi v kemiji* raziskovali aluminij in o tem pripravili razstavo plakatov.

Učenke izbirnega predmeta *likovno snovanje* so z našimi okraski okrasile božična drevesa v avli uprave podjetja Talum, kjer smo se pridružili drugim šolam in vrtcem, vključenim v projekt *Lahkotni svet*. Učenci so v kombinaciji alu folije in linoreza odtisnili več sto voščilnic in vabil za praznični koncert naših pevcev. Da smo v telovadnici na koncertu pričarali *Zimsko pravljico*, smo izdelali sceno v kombinaciji papirnatih snežink in alu folije.

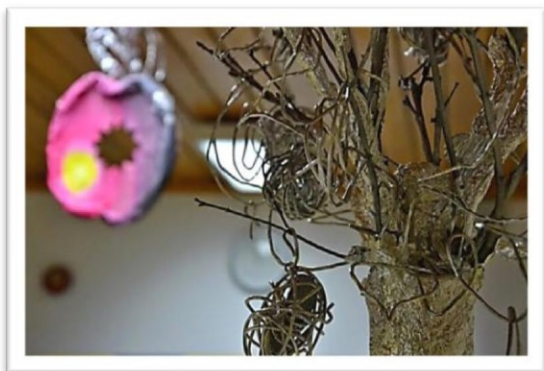
V mesecu decembru smo se razveselili tudi obiska predstavnice podjetja Talum, ge. Aleksandre Jelušič, in pisateljice ge. Janje Vidmar, ki sta nam predstavili podjetje *Talum*, projekt *Lahkotni svet* ter knjigi *Kolo v žepu* in *Lahkoten svet*.

Videmski fašenk se je prav tako zasvetil v blišču aluminija. Učenci prve triade so šolo zastopali kot alu šumarčki, majhni gozdni škratje, ki so pobegnili iz kidričevskih šum, pridružili pa so se jim še trije učenci s predmetne stopnje v podobi alu metuljev. Pustne kostume so učenci sami izdelali pri pouku.

Cvetoča pomlad je napolnila tudi hodnike naše šole. Alu jablana je dobila svojo

ново barvito in cvetočo obleko. Naša jablana je svojo pomembno vlogo odigrala tudi v muzikalu *Zapojmo in zplešimo v lahkotni svet*, ki so ga učenci pripravili v sklopu projekta. Kot nam kaže jablana, bo letina prav gotovo dobra. Idej in ustvarjalnosti nam ne zmanjka!

Aleksandra Vidovič, prof. lik. umetnosti

Izdelki v natečaju Lahkotni svet

Učenci 8. a

*Nina Korošec,
Teja Svenšek, 5. b*

Matic Jeza, 4. a

Mišhel Kovač, Domen Sitar, Timotej Štrucl, 2. a

Teo Kokol, 5. a

Klara Hliš, 9. a

Mala Groharjeva kolonija v Škofji Loki

Kim Hebar

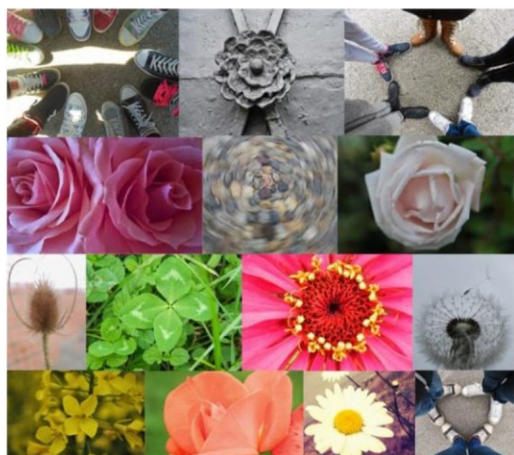
Nino Selinšek

Nina Bratušek

V petek, 26. 9. 2014, se je 6 učencev iz OŠ Videm ter podružnice Leskovec udeležilo likovne kolonije v Škofji Loki, kjer so ustvarjali na prostem. Na mestnem trgu in ulicah je v lepem sončnem vremenu ustvarjalo več kot 100 učencev iz več slovenskih osnovnih šol. Spoprijeli so se z nalogo: v 8 urah narisati ali naslikati podobo Škofje Loke, ozkih ulic, zanimivih zgradb, znamenitosti ter skritih kotičkov starega mesta. Vsak učenec se je lotil dela po svoje. Devetošolci OŠ Videm – Nina Bratušek, Nino Selinšek in Kim Hebar – so si najprej izbrali motiv. Nino si je izbral zanimiv kip na mostu, Nina in Kim pa sta si izbrali most nad reko Soro in pokrajino, kjer prevladuje zelenje – drevesa. Zastavili so si precej težko nalogo. Polno detajlov, premikanje svetlobe in senc na kipu, odsevi v vodi, gibanje reke in pokrajina v ozadju, so jim bili navdih in priložnost, da pokažejo svoj talent in likovno znanje.

Mentorica Aleksandra Vidovič,
prof. lik. umetnosti

FOTOGRAFI OŠ VIDEM

Kaj je *in* in kaj je *out*, kaj se dogaja in plete na šoli ter ostale ankete in intervjuje so za spletni časopis Face pripravljali učenci pri izbirnem predmetu *tisk*.

Ob tednu otroka smo si v Drvarnici (prostorih KD France Prešeren Videm) ogledali fotografsko razstavo *Rožnati svet*, ki so jo pripravili učenci – fotografi OŠ Videm. Naše fotografije pa lahko spremljate v galeriji na spletni strani šole.

Aleksandra Vidovič

4. likovna kolonija Haloze 2015

V petek, 22. 5. 2015, se je na podružnici Sela odvijala že 4. mala likovna kolonija Haloze 2015. Deževen dan se je spremenil v prav prijetno in ustvarjalno druženje učencev naših treh šol. Nadarjenim učencem 9. razreda iz Vidma in Leskovca (Nina Bratušek, Kim Hebar, Karin Jurak, Luka Lovenjak, Blaž Krajnc, Alen Orlač) so se pri ustvarjanju na temo *Na polju* pridružili

petošolci s Sel. Učenci so si pri

Natečaj Medvedi in medvedki, OPB, 1. r.
(mentorica Manja Vinko)

slikanju na platno pomagali s fotografijami in tako se je šolska telovadnica spremenila v pravi slikarski atelje. Na njihovih platnih pa ni manjkalo sonca.

Mentorica kolonije: Aleksandra Vidovič

Tudi na Vidmu odlično govorimo angleško

Vsako leto je na šoli Videm veliko uspešnih učencev v znanju angleščine. V tem šolskem letu sta visoki priznanji na tem področju osvojili devetošolki Kim Hebar in Nina Bratušek. Uspeh pa se seveda ne meri samo s priznanji, ki jih učenci osvojijo.

Zagotovo pa bi lahko med posebne in pomembne dosežke uvrstili uspeh Nine, ki je letos iz znanja angleščine osvojila zlato priznanje. Na državnem tekmovanju ji je uspelo, da je dosegla vse možne točke. To je izjemen dosežek, ki smo ga veseli vsi na OŠ Videm. Nina je učenka, ki je dokazala, da niso samo sposobnosti tiste, ki štejejo za takšne rezultate, ampak tudi delo, prizadevnost, neverjetna volja in seveda prepričanje, da znaš in zmoreš. S takšno naravnanoostjo lahko uspe marsikomu med nami. Prepričana sem, da bo Nini v življenju še marsikaj uspelo doseči, ne samo v šoli, ampak tudi zunaj nje. Še enkrat čestitke Nini in Kim ter vsem učencem šole za dosežene uspehe.

Mentorica Aleksandra Kukovič

Miha Mesarič – dobitnik zlatega Vegovega priznanja

Jurij Vega je bil slovenski matematik, med drugim poznan tudi po logaritemskih tablicah, fizik, geodet, meteorolog. Po njem se imenujejo priznanja, ki jih prejmejo učenci, ki pokažejo največ znanja in spretnosti na tekmovanjih iz matematike – šolskih, področnih, državnih. V letošnjem šolskem letu je vsa Vegova priznanja – bronasto, srebrno in zlato – osvojil Miha Mesarič, učenec 7. razreda. Še posebej smo ponosni na njegovo zlato Vegovo priznanje, ki ga je osvojil na državnem tekmovanju 18. aprila letos. Pokazal je veliko znanja in uspelo mu je zato, ker je Miha delaven in odgovoren učenec. To je njegov recept za uspeh. Poskusite tudi vi.

Miha, čestitamo ti za tvoj uspeh!

Mentorica Helena Šegula

Uspešna sezona naših športnikov

V letošnjem šolskem letu so bili športniki naše šole zelo aktivni in tudi uspešni. V tem šolskem letu smo se udeležili tekmovanj v odbojki, nogometu, krosu in atletiki. Vsi športniki, ki so sodelovali na tekmovanjih, so šolo zastopali s ponosom in po svojih najboljših močeh.

Nekaj dosežkov:

8 Veliko dobrih rezultatov na **jesenskem krosu** na Vidmu.

8 Odbojka

Starejši dečki so bili prvi na medobčinskem in drugi na področnem tekmovanju; starejše deklice so bile prve na medobčinskem in četrte na področnem tekmovanju; mlajši dečki so bili prvi na medobčinskem in prvi na področnem tekmovanju; mlajše deklice so bile prve na medobčinskem in druge na področnem tekmovanju.

8 Nogomet

Starejši dečki so bili tretji na medobčinskem, drugi na področnem tekmovanju in uvrstili so se na državno prvenstvo. Mlajši dečki so bili prvi na medobčinskem in drugi na področnem tekmovanju.

8 Atletika

Na medobčinskem atletskem pokalu je zelo dobro nastopilo 16 učencev. Še posebej so bili uspešni Domen Šeliga (3. mesto na 60 m), Žiga Maroh (1. mesto v metu žvižgača) in David Vinko (3. mesto v teku na 600 m). Na področnem prvenstvu je nastopilo 5 tekmovalcev. David Vinko je bil prvi na 600 m in Žiga Maroh prvi v metu žvižgača.

Zelo kvalitetno smo organizirali in izpeljali tudi medobčinsko prvenstvo v krosu.

Športni pozdrav!

Zoja Grula, 2. b,
na natečaju Lahkotni svet

Jože Šoštar in Gorazd Černila

Šport špas

V soboto, 23. 5. 2015, je bil na naši šoli že 8. ŠPORT ŠPAS. Zaradi slabega vremena smo ga izvedli kar v prostorih šole. Zbrali smo se v telovadnici. Po kulturnem programu in zanimivem razgibavanju s prvošolci smo se razdelili v skupine. Učenci predmetne stopnje so se zvrstili pri igrah v telovadnici. Učenci razredne stopnje pa so potovali po postajah, ki so bile v avlah šole in vrtca. Na postajah so spoznavali igre svojih dedkov in babic: *ali je kaj trden most, gnilo jajce, mačka in miška* ter *gibanje ob glasbi*. Tudi v učilnicah so se igrali zanimive socialne ali gibalne in ustvarjalne igre. Medicinska sestra je ves čas merila krvni tlak in sladkor v krvi. Na razstavi ob šolskem vhodu smo lahko videli, koliko sladkorja vsebujejo posamezne pijače, ki jih vsak dan uživamo. Vsi so se tako zabavali, da jim je čas kar prehitro minil.

Olga Zelenik

Otroška varnostna olimpijada

V torek, 5. maja 2015, je na OŠ Miklavž pri Ormožu potekalo prvo predtekmovanje v 10. Otroški varnostni olimpijadi. Četrtošolci z območja policijskih postaj Podlehnik, Gorišnica in Ormož so se v 4 različnih igrah pomerili v znanju o varnosti in samozaščitnem ravnanju ter v spretnostnih preizkušnjah. 17 ekipam domačih osnovnih šol so se pridružile še 3 ekipe iz Hrvaške. Zavod OŠ Videm so zastopale tri ekipe četrtošolcev. Ekipa OŠ Videm se je uvrstila na 12. mesto, ekipa podružnice Leskovec na 7. mesto, ekipa podružnice Sela pa si je z 2. mestom priborila vstop v finale. Tekmovalci so si med igrami lahko ogledali vozila in opremo gasilcev, carinikov, vojakov in policistov. Posebno vzdušje je med obiskovalci pričaral policijski helikopter, tik pred razglasitvijo rezultatov tekmovanja pa nam je dih zastal ob prikazu vaje poslušnosti s policijskim psom v izvedbi policista.

Mateja Gabrovec

Računalniški krožek

Naše življenje je vedno bolj prepleteno z informacijsko tehnologijo in različnimi računalniškimi znanji. To našim učencem ne predstavlja nobenega večjega napora, zato poskušamo znanje računalništva povezati tudi z drugimi področji. Ne nazadnje nam je delo z računalnikom v pomoč glede na vedno hitrejši način življenja.

Pri računalniškem krožku smo se naučili uporabljati različna računalniška orodja, ki bodo učencem še kako koristila pri pisanju seminarskih nalog, pri predstavitvah, komunikaciji in podobno. Učenci so z veseljem ustvarjali, tako v literarnem kot oblikovnem smislu.

Veseli me, da so učenci radi obiskovali računalniški krožek, se veliko naučili in spoznali, da zanimivo preživljanje časa pred računalnikom ni le igranje računalniških iger.

Klementina Orešek

Navdušen nad

1. POGLAVJE

Nekoč je na živel mlad , ki je rad bral , kako čemu zavladati. Naslednji dan si je v šolski sposodil   , ki je prišla v šolsko komaj en dan prej. ga je tako navdušila, da je vzel in odhitel v Ptujsko . Tam si je sposodil vse   in odhitel domov. je bral dokler nista prišla oče in mama ...

2. POGLAVJE

Ko sta mama in oče prišla in videla, da bere , sta se začudila, saj ni nikoli maral takih . Naslednji dan v so morali narediti o svoji najljubši . je takoj vedel, katero bo izbral. Ko je prišel z , je vstopil v , vzel , na katerega je napisal naslov svoje ...

3. POGLAVJE

 je v dobil petico in z nasmeškom na je odšel domov. je za nagrado dobil celo zbirko   in jih vse popoldne prebiral. je z vsem bral . je odrasel in se izšolal za pisatelja.

Jan Milošič, 6. a

*(mentorica
Klementina Orešek)*

*Petošolci v šoli v naravi
(Ankaran)*

Na podelitvi priznanj na državnem natečaju Naravne in druge nesreče

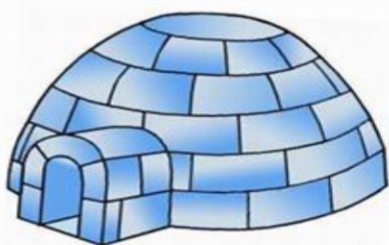
V četrtek, 21. maja, sem se z učiteljico Dragico Majhen in atijem odpravil na lg pri Ljubljani na podelitev državnih nagrad natečaja *Naravne in druge nesreče*, ki ga vsako leto razpiše Ministrstvo za obrambo.

Najprej nas je pozdravil generalni direktor, g. Darko But. Nato smo si ogledali predstavo

Pikec Ježek in gasilko Jež, ki je bila zelo smešna. Po predstavi so nam predstavili projekt in podelili nagrade za likovna in literarna dela. Nekateri otroci so napisali celo knjigo. Sledilo je fotografiranje in kosilo. Nato so nam predstavili celotni učni center za izobraževanje poklicnih gasilcev in urjenje ter izpopolnjevanje prostovoljnih gasilcev. Ogledali smo si labirint, bazen za urjenje potapljačev, jašek za urjenje reševalcev jamarjev in vasico za urjenje gasilskih psov. Pokazali so nam tudi klasično gasilsko opremo, odporno na visoke temperature, ter opremo za gašenje nevarnih snovi. Prvič sem videl tudi škarje in razpiralke za

rezanje avtomobilov pri najhujših prometnih nesrečah.

Bilo je zelo zanimivo, izvedel pa sem tudi veliko novega. Najbolj všeč pa mi je bilo, ko smo se z gasilsko lestvijo v kovinski košari dvignili petindvajset metrov visoko. Tam je bilo nekatere strah, mene pa skoraj nič.

1 2 3 4

1 2 3 4

1 2 3 4 5 6 7

**Rebusa so sestavili
učenci 9. a.**

Jernej Maroh, 6. a

Na taborjenju

V torek, 2. 6. 2015, smo šli na taborjenje v Varejo. Na zbirno mesto sta me pripeljala starša. Vreme je bilo vroče in sončno. Najprej smo se odpravili na popoldanski pohod do ribnika. Ob ribniku smo opazovali žabe. Poslušali smo, kako so kvakale in regale na vse strani. V delavnicah smo izdelovali vetrnice, pihali milne mehurčke in se zabavali ob igrah z vodo. Zvečer smo imeli disko. Spali smo v športnem klubu As v Vareji. Zjutraj smo se odpravili na zajtrk. Po zajtrku sem igral nogomet. Potem smo si pripravili nahrbtnike in pijačo. Nato smo se odpravili peš proti šoli. Na taboru mi je bilo zelo všeč. Nič mi ni bilo naporno.

Simon Perko, 2. a

Na taborjenju je bil disko najbolj kul. Plesali smo na različne pesmi. Ko je bil disko končan, je ves razred držal mulo.

Žan in Gašper, 2. a

V disku je bilo zelo lepo. Imeli smo pravo disko kroglo. Plesali smo zelo lepo. Poslušali in rajali smo ob pesmih ansambla Čuki. Brez takih učiteljic ne bi šlo.

Kaja Kodrič, 2. a

Na nočnem pohodu je bilo super, saj smo imeli s seboj svetilke. Potem smo na igrišču opazovali nočno nebo. Videli smo mnogo zvezd. Skozi teleskop smo opazovali Luno in Venero. Luna je bila videti gromozanska. Na njej smo videli gromozanske kraterje. Spoznali smo Veliki voz in zvezdo Severnico.

Andraž Vidovič Žmauc, 2. a

Mladi ustvarjalci

Neo Flajs, 1. a

IZLET

Z AVTOBUSOM SMO SE ODPELJALI DO TURNIŠČA. KO SMO IZSTOPILI, SMO VIDELI LEP TRAVNIK. NAJPREJ SMO SI OGLEDALI, KAKO SE STRELIJA Z LOKOM. NATO NAM JE DVORNI NORČEK POKAZAL SVOJE TRIKE. ZELO SMO SE ZABAVALI. ODŠLI SMO V DVORANO, KJER NAS JE SPREJEL BARON. PRAVLJIČARKA NAM JE POVEDALA PRAVLJICO IN NA KONCU ŠE ZAPELA. PRI KOVAČU SMO NAREDILI KOVANEC. PO MALICI SMO OBISKALI ŠE GOSPODINJE, KI SO NAM POKAZALE, KAKO SO VČASIH PRALI. OB ZANIMIVI GLASBI SMO ZAPLESALI. PRI VITEZU SMO SI OGLEDALI VITEŠKO OPRAVO. MENI SO JO NADELI IN BILA JE TEŽKA. ČEBELAR V STARI OPRAVI JE PRIPOVEDOVAL O ČEBELARJENJU. UČITELJICA MANJA SE JE SABLJALA S KOVAČEM IN GA PREMAGALA. S TURNIŠKEGA GRADU SMO ODŠLI NA AVTOBUS IN SE ODPELJALI PROTI ŠOLI.

PRI ZOBOZDRAVNICI

DANES SMO ŠLI NA PREGLED ZOB. MEDICINSKA SESTRA NAS JE POKLICALA PO IMENIH. ŠLA SEM V ORDINACIJO. ZOBOZDRAVNICA MI JE POGLEDALA V USTA. POHVALILA JE MOJE ZOBE. BILA SEM ZELO VESELA.

PIA KRAJNC, 1. A

HANA JEROMEL, 1. A

Učenci 1. a (mentorici Olga Zelenik in Lidija Kosar)

JULIJA BOŽIČKO 1.B.

SPOZNAVALI SMO VOZILA. IN PEMISCE,
UČILI SMO SE KAKO SE POZDAURLJA.
UŠEČ MI JE BILO KO SMO SPOZNAVALI
TELO. IGRALI SMOSE RAZLIČNE IGRICE.
NAJBOL SMEŠNO JE BILO KO
JE MAČEK TOM DELAU NORIJE.

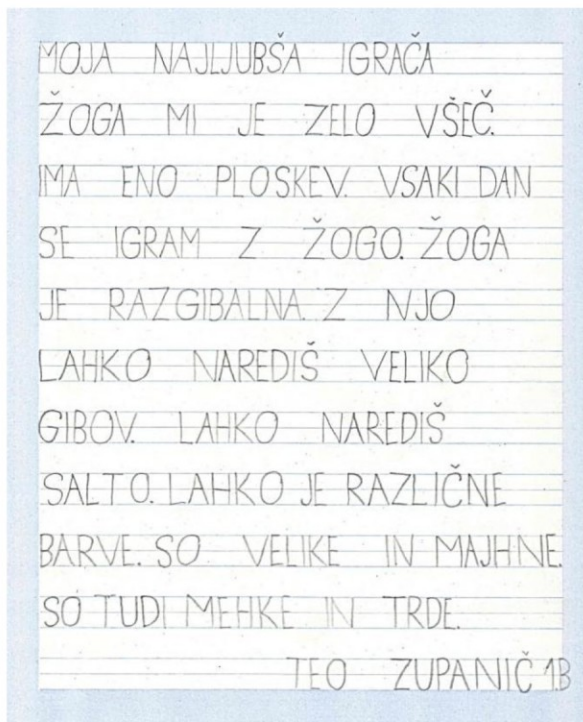

HANA VERUČIĆ 1.B.
UČILISMOSE SE PESMICE OBISKALISMO
MAČKA TOMA IN NAUČILISMOSE
TUDI ANGLEŠKE PESMICE NAUČILISMO
SE TUDI KAK SE REČE MAMI IN ATI
ŠLISMO SE IGRIC IN NAUČILI SMO
SE VELIKO PESMIC SMO SE SMO
NAUČILI VELIKO KOT RECIMO
FAJF LITEL MANKIS [NAJBOL MI JE
BLO ZANIMIVOTUKOSMO SPOZNALI
ŠTEVILKEČ NAJBOL MIJE BLO
UŠEČ MAČEK TOM.

Ana Lia Šibila, 1. b

OPB, 1. razred
(mentorica Manja Vinko)

Nika Bračič, 1. b**Živali iz gline, 1. b*****V šolo hodim rad/a***

V šoli mi je všeč, ker se učimo računati do 20, ker imam tukaj prijatelje, ker imamo dobro malico, ker nas varuhi vsak dan pozdravijo in ker lahko plešemo z njimi.

Ana Lia Šibila

V šolo hodim rada, ker se igramo, gremo na kosilo, ker se razgibavamo, ker imamo dobro učiteljico in dobre sošolce.

Nely Golub

V šoli je kulsko, ker se veliko novega naučimo, spoznavamo črke in računamo. Že skoraj berem.

Lian Milošič

V šolo hodim rad, ker se lahko učim, pišem, igram in grem na kosilo.

Enej Korošec***Učenci 1. b (mentorica Mojca Kamenšek)***

Učenci 2. a so povedali.**Moja mamica ...**

- ... rada nosi petke. (**Žan**)
- ... je urejena. (**Eva**)
- ... ima najraje oranžno barvo. (**Lana**)
- ... zelo rada peče pecivo. (**Kaja**)
- ... je zelo ljubeča. (**Ana**)
- ... se rada vozi z avtom. (**Simon Z.**)
- ... rada obleče kavbojke. (**Žiga**)
- ... tako dobro kuha, da bi lahko nastopila v oddaji Gostilna išče šefa. (**Andraž**)

Moj ati ...

- ... rad z mano lovi ribe. (**Timotej**)
- ... rad poležava pred televizijo. (**Neli**)
- ... skuha najboljše kosilo. (**Gašper**)
- ... me carta. (**David**)
- ... rad igra nogomet. (**Simon P.**)
- ... ima veliko dela. (**Domen**)

Moja sestra ...

- ... se rada igra z mano. (**Mišhel**)
- ... rada klepeta po telefonu. (**Rok**)

Timotejevi čudežni športni čevlji

Nekoč je živel fant po imenu Timotej. Želel je postati dober nogometni vratar. In res! Nekega dne je prerastel stare športne copate. Njegov oče je bil znanstvenik, in ko si je Timotej kupil nove športne copate, jih je oče pomočil v čarobno tekočino. Na naslednji tekmi je Timotej preizkusil svoje nove copate. Ko so copati začutili dotik noge, je sodnik ravno zapiskal začetek tekme. Žogo so dobili nasprotniki. Ko so Timotejevi športni copati zaznali žogo, so Timoteja odrinili s tako močjo, da je žogo vedno ubranil. Tako je postalo njegovo moštvo nepremagljivo.

Timotej Štruel, 2. a**Učenci 2. a (mentorica Darja Ostroško)**

Moj bratec

Urban je moj najmlajši bratec. Ima rjave lase in zelene oči. Zjutraj in zvečer pije čokolino. Rad ima dudo. Igra se z avtomobilčki. Govori že nekaj besed.

Žiga Stramič, 2. a

Moja sestra

Ime ji je Neža. Ima svetle in skodrane lase. Njene oči so rjave. Visoka je približno 110 centimetrov. Rada nosi dva čopka in roza krilce z bleščicami. Rada si obuje in obleče vse, kar je roza barve. Neža ima zelo rada živali. Posebej rada ima muce. Najraje se igra s plišastim konjičkom, zunaj pa se najraje vozi s skirojem. Je vedno vesela in rada poje.

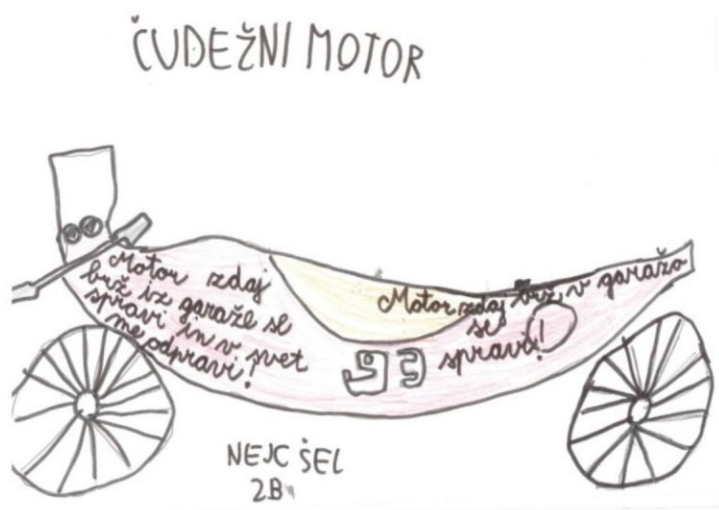
Simon Zamuda, 2. a
(mentorica Darja Ostroško)

ABECEDA

ABECEDA JE BREDA,
MAMA NAMA,
JEŽEK MEŽEK,
URA, KI BIJE,
FEDRA ŠMEDRA,
OKA, KI POKA.
KONJČEK BONBONČEK,
MUCA BUCA,
MIŠ PIŠ,
TONČEK BALONČEK
IN HIŠA MIŠA.

ZOJA GRULA, 2. B

Učenci 2. b
(mentorica
Anica Topolovec)

Recept za mešano marmelado

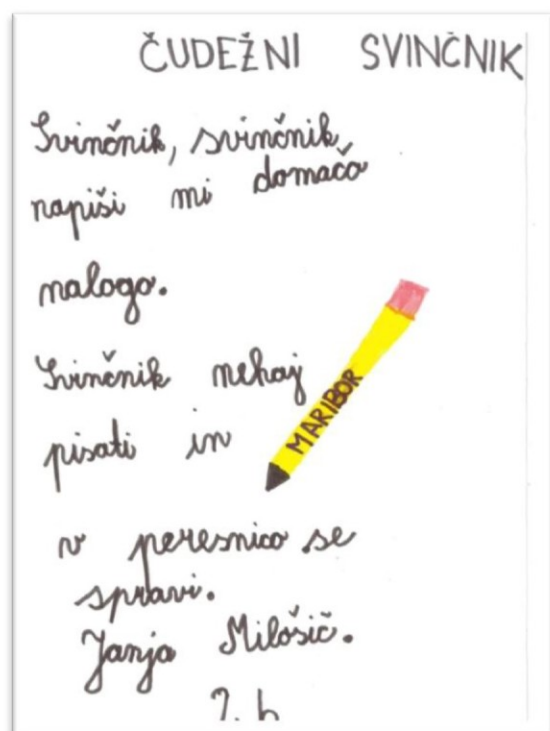
V šolo smo prinesli sadje. Umili smo si roke. Olupili smo sadje in ga narezali. Sadje smo dali v posodo. Sadje smo mešali s paličnim mešalnikom. Nato smo ga kuhali. Dodali smo mu sladkor in želatin. Zmanjšali smo temperaturo in zmešali s kuhalnico. Kuhali smo štiri ure. Ko se je kuhala marmelada, smo mi računali. Marmelado smo ohladili. Namazali smo jo na kruh in jo vso pojedli.

Gašper Cafuta, 2. b

Prost dan (zgodba ob sliki)

Družina Kolednik je imela prost dan. Odšli so k bližnjemu potoku na piknik. Zraven so vzeli kužka Pikija. Oče je rekel, da bi zgradili mlin. Lotili so se dela. Mami je obrezovala palice. Ema je palice prinesla Reneju. Rene je palice podajal Alešu. Oče je nosil kamne. Aleš je sestavljal mlin. Ko so končali, so šli na pijačo. Rene je občudoval mlin na vodi. Priletele so ptice. Piki je ptice opazil in jih začel preganjati. Po nesreči je skočil na Reneja. Rene je padel na mlinček. Mlinček se je podrl. Mama je mokrega Reneja odpeljala domov. Ema je skregala Pikija. Aleš in očka sta pobrala dele mlinčka. Sklenili so, da bodo na novo postavili mlin. Družina Kolednik se je zelo zabavala.

Rene Kolednik, 2. b

Učenci 2. b (mentorica Anica Topolovec)

Lana grr grr

Nekega dne se je zgodilo nekaj nenavadnega. Sestrico sva se lovili po dvorišču. Spotaknila sem se ob kamen. Naenkrat sem se spremenila v tigra. Norela sem po hiši in razmetavala. Mami je bila zelo zaskrbljena zame. Mamici sem povedala dve želji. Prva želja je bila, naj mi pripravi vodo, druga pa, naj mi nareže malo mesa. Ko sem spila vodo in pojedla kos mesa, sem se začela spreminjati nazaj v človeka. Moja mami je bila zelo vesela, da sem spet takšna kot prej.

Lana Kaisersberger, 3. a

Moj čudežni klobuk

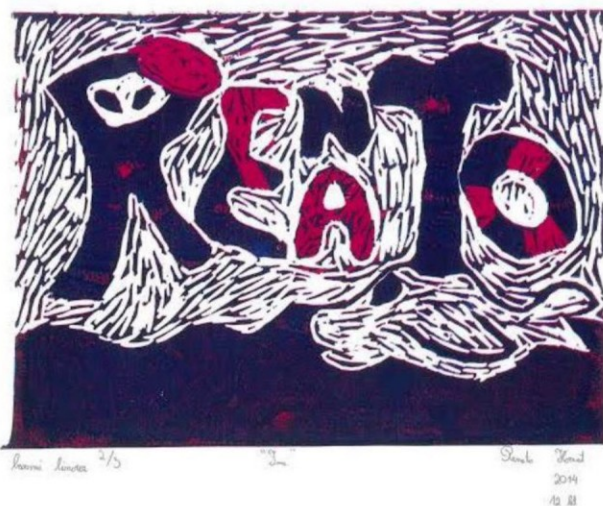
Med počitnicami sem bil pri dedku in babici. Nekega dne sem se dolgočasil in se odločil, da grem na podstrešje. Tam sta babica in dedek hranila stare stvari. Med njimi sem našel klobuk, ki mi je bil zelo všeč. Ko sem si ga poveznil na glavo, sem ugotovil, da je čaroben. Ko je babica prišla na podstrešje, me sploh ni opazila. Ta lastnost mi je bila zelo všeč.

Miha Vinko, 3. a

Šopek

Zjutraj so se učenci zbrali pred šolo. Pogovarjali so se in odločili, da gredo na travnik. Na travnik so odšli po gozdu. Na travniku si je vsak izbral svojo cvetlico in odšli so nazaj v šolo. Začel se je pouk in vsi so predstavili svoje cvetlice. Maks je predstavil regrat. Skupaj so se odločili, da bodo naredili šopek. Podarili ga bodo kuharici. Zavezali so ga z rumenim trakom. Podarili so ji šopek za rojstni dan.

Lana Maroh, 3. a

Moj čudežni klobuk

Za rojstni dan sem dobila klobuk. Klobuk je bil lepe barve, na njem so bili narisani flavta in oblački. Vsakič, ko sem si ga nadela, se mi je v rokah pojavila flavta. Poskusila sem igrati in mi je uspelo. Nekoč sem ta klobuk izgubila. Od takrat zelo pridno vadim flavto.

Daša Drevenšek, 3. a

Gasilci v akciji

Bil je sončen dan in gasilci so bili v gasilskem domu. Kar naenkrat je zazvonil zvonec in gasilci so pohiteli po drogu navzdol in se hitro oblekli. Janez je zamujal, zato je hitel še bolj kot drugi. Peter in Pavel sta že odhitela v gasilski avtomobil. Jernej si je oblačil hlače. Čez trideset sekund so že bili na cesti. Peljali so se z dvema avtomobiloma in vklopili sireno. Peljali so se na Pohorje. Ko so prišli do goreče hiše, so iz nje rešili ljudi, potem pa pogasili ogenj. Biti gasilec je zelo težek poklic.

Lucija Vajda, 3. a

Učenci 3. a

(mentor Boštjan Petrovič)

Učenci 3. b

Opis predmeta

Opisal bom harmoniko. Moja harmonika je modre barve. Ima naramnice, meh, na levi strani so basi, na desni pa tipke za melodijo. Po domače se ji reče frajtonarica. Za igranje ima tri

vrste gumbov in še dva dodatna. Basov ima 12. Okrašena je s kovinskimi okrasiki. Na naramnicah so našite rožice iz blaga. Na strani, kjer so basi, so male tačke, kamor se lahko harmonika nasloni, ko je ne igram. Za igranje me je navdušil brat Tomaž, ki tudi igra harmoniko.

Tilen Vidovič, 3. b

Ko bom mami ali ati ...

Bom prijazna mama. Fantku bo ime Tomaž, punčki pa Ana Marija. Z njima se bom igrala. Zvečer bosta morala hitro spat.

Lara Kopič, 3. b

Imela bom enega otroka. Če bo punčka, bo Tija, fantek pa bo Luka. Ne bom preveč stroga. Če bo v šoli priden, mu bom podarila igračko. Za rojstni dan bo dobil, kar si bo želel. Z njim se bom igrala. Imela ga bom zelo rada.

Lana Curman, 3. b

Kim Hebar, 9. a

Druga želja je bila, da bi vedno dobila sladoled, tretja pa, da bi bili vsi zdravi, srečni in veseli. Ko mi je mami vse izpolnila, sem spet postala Laura.

Laura Marinič, 3. b

Učenci 3. b (mentorica Biserka Selak)

Bom prijazna mami. Ob sedmih bodo morali iti spat in biti zelo pridni. Ime jim bo Ema, Valentina, Lara, Domen in Anže.

Neli Vuk, 3. b

Bom prijazen in malo strog. Imel bom 5 otrok. Če bodo poredni, bodo morali napisati 10 strani prepisa. Če pa bodo pridni, bodo dobili darilo. Pri osemnajstih letih bodo morali oditi od doma. Čez mesec dni pa lahko spet pridejo domov. Živeli bodo do konca svojih dni.

Anže Horvat, 3. b

Jaz bom zelo prijazna. Otrokom bom vse pustila. Vsak dan se bom igrala z njimi in jih razvajala. Naredila jim bom domačo nalogo. Imeli bodo Barcelonine in Realove drese. Ampak jaz ne bom mami, ker sem »ded«.

Žiga Horvat, 3. b

Nekega dne se je zgodilo nekaj nenavadnega

Popila sem toliko mleka, da sem se spremenila v mačko. Vsak dan sem dobila mleko v skodelico. Igrala sem se s klobčičem volne in lovila miške. Rešila me je mami, ker mi je izpolnila 3 želje.

Prva je bila, da bi prespala pri bratrancu.

Prihaja poletje

Prihaja poletje,
ta prečudoviti čas,
ko toplo je zelo,
ko se radi kopamo,
sončimo in na plaži poležavamo.

Ko pa sonce močno žge,
nam vroče je,
si sence zaželimo
in na sladoled odhitimo,
da se malo ohladimo.

Teo Šibila, 4. a**Juha proti pozabljanju**

Nekega dne sem bila sama doma. Nika-
kor se nisem mogla spomniti, kaj imamo
za domačo nalogo. Odločila sem se, da
si skuham juho proti pozabljanju.

Prižgala sem štedilnik, poiskala lonec in
ga pristavila na kuhalno ploščo. Najprej
sem vanj zlila malo sladkane vode, nato
pa dodala še čokolado, zvezek, nekaj
pisal, telefonsko kartico in najpomem-
nejšo sestavino – prašek Protipozabin.
Ko je juha začela vreti, sem jo odstavila
s štedilnika, počakala, da se je ohladila,
potem pa jo nalila v majhne posodice
kvadratne oblike ter jo dala zmrzniti v

zamrzovalno skrinjo. Naslednji dan sem jušne kocke ponudila tudi svojim sošol-
cem. Ko smo jih polizali, nismo imeli več težav s pozabljanjem in smo redno
pisali domačo nalogo.

Nika Selinšek, 4. a**Moj delovni dan**

V četrtek se moj delovni dan začne ob 6.35. Naj-
prej vstanem, pozajtrkujem, si umijem zobe in se
oblečem. Ob 7.05 se z avtobusom odpeljem v
šolo. Pouk se začne ob 7.35. V šoli sem 7 ur. Ko
pridem domov, pripravim mizo za kosilo, ki ga
imamo ob 14.45. Po jedi pomagam staršema mizo
tudi pospraviti, potem pa imam eno uro prosto.
Ob 16.00 grem za pol ure v glasbeno šolo, kjer se
učim diatonično harmoniko. Po prihodu domov,
okrog 17.00, pišem domačo nalogo in se učim za
naslednji dan. Ob 18.00 grem gledat televizijo ali pred računalnik, nato pa ima-
mo večerjo. Ob 20.00 se umijem, še malo posedim pred televizijo in približno
ob 21.00 grem spat.

Vid Simonič, 4. a

Ličkanje koruze

Jesen je čas, ko odpada listje in kmetje pobirajo poljske pridelke, živali se pripravljajo na zimsko spanje ...

Tudi pri nas moramo jeseni opraviti kar nekaj jesenskih opravil. Med njimi je ličkanje koruze.

Nekega popoldneva smo se odpravili na njivo trgat koruzo. Pomagat sta nam prišla babica in dedek.

Hitro smo napolnili voz in ga odpeljali domov. Ati je pripravil stroj za ličkanje, prižgal traktor in ta se je začel vrteti. S sestro Katjo in dedkom smo bili zadolženi, da mečemo koruzo na ličkalnik, mami in babica pa sta zličkano koruzo metali v košare, ki jih je ati praznil na drug voz. Ko smo končali z ličkanjem, sta dedek in babica odšla, nas pa je čakalo še drugo opravilo. Z voza smo morali koruzo spraviti v koruznjak. Pri tem delu sta se nam pridružila bratranec Matjaž in botra. Delo smo hitro opravili, potem pa je sledila malica, ki smo si jo pošteno zaslužili.

Ob ličkanju koruze smo se zabavali, zato že komaj čakam naslednje leto.

Gregor Goričan, 4. a

Učenci 4. a (mentorica Stanka Vogrinec)

Moj delovni dan

Sem Pija iz 4. razreda. Opisala vam bom svoj delovni dan.

Zjutraj vstanem ob 5.45, se oblečem, umijem, počešem lase in si pripravim zajtrk. Po zajtrku si umijem zobe in se ob 6.30 z avtobusom odpravim v šolo. Pred poukom grem v knjižnico ali imam krožek oz. šolsko dejavnost. Ob 8.30 začnemo s poukom. Imamo pet ur pouka, ki se nam konča ob 12. 50. Po končanem pouku se z avtobusom odpravim domov. Ko pridem domov, najprej naredim domačo nalogo. Ob 15.00 imam kosilo. Po kosilu imam rokometni trening. S treninga se vrnem ob 19.00, takrat imam večerjo. Po večerji se stuširam in do 21. ure lahko gledam televizijo. Nato se odpravim v posteljo, kjer še pol ure berem. Ko je ura 21.30, pospravim knjigo in utrujena zaspim.

Pija Pečnik, 4. b

Dva zajčka

Nekoč, predavnimi časi, sta živela dva zajčka po imenu Liza in Sandi. Zelo sta si želela majhnega zajčka.

Nekega dne je prišel Sandi domov z lepo belo škatlico. Prišel je do Lize, odprl škatlico in vprašal svojo drago Lizo: »Ali bi se poročila z mano?« Liza je odgovorila: »Ja.« Sandi ji je ves srečen nadel zlat prstan. Čez tri mesece je Liza Sandiju povedala, da bosta dobila majhnega zajčka. Oba sta bila zelo srečna. Sandi je bil zelo neučakan, kdaj se bo skotil njun zajček. Vsak dan je sedel za mizo in izbi-

ral ime. Če bo fantek, bo Peter, če bo punčka, pa bo Liska. Ko je naslednji dan sedel za mizo, je slišal jok. Odprl je vrata kamre in pogledal, kaj se dogaja. Zagledal je svojo ženo z otrokoma v naročju. Ves presrečen je vprašal, ali je fantek ali punčka. Lisa se je zasmejala in rekla, da sta dvojčka, Peter in Liska. Sandi se je razveselil, kot še nikoli v življenju. Srečno so živeli do konca svojih dni.

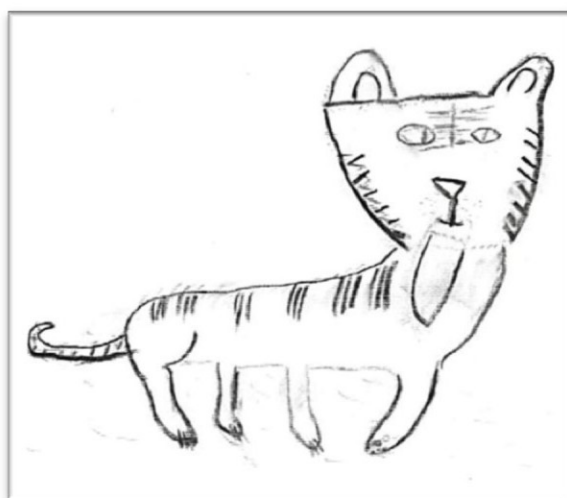
Miša Mulec, 4. b

Tri mucke

Naša Neli je skotila mucke,
mucke, ki so male bucke,
Roki, Miki, Lili
so na svet se prikotalili.

Miki je naša mala črna carta,
Lili izgleda kot črno-bela karta,
Roki pa je naša tretja sivo-bela gneča
in za mamo Neli velika, velikanska sreča.

Teo Čuš, 4. b

Sara Vugrinec Indjić, 1. a

Učenci 4. b (mentorica Mirjana Žlahtič)

Ko ribica postane zmaj

Ati, ati, pomagaj ...
 Zmaj v potoku me straši.
 Najprej se v goščavi skriva,
 potem me iz potoka zriva.

Modre luske, črn nasmeh,
 trije repi, grd pogled,
 če se približaš, ti gorje.

Ne skrbi, sine, sonce zlato,
 bova že ujela to pošast mesnato.
 To bo velika specialiteta,
 iz Dravinje bo ujeta.

Špela Emeršič in Nika Širovnik, 5. b

Nino Selinšek, 9. a

Narobe vikend

Zjutraj se je postelja zbudila na meni in zatem
 vstala z mene. Nato sem si z zobmi umil zob-
 no ščetko. Oblačila so me oblekla. Zajtrk si je
 šel pripraviti mene. Ko me je pojedel, je kavč
 legel name in počival. Vklupil me je televizor
 in me gledal vse do kosila. Medtem ko je kosi-
 lo pripravljalo mamo, so se igrače igrale z
 menoj. Ko so se naveličale igrati z mano, so
 me odvrgele v kot, namesto da bi me pospravi-
 le. Kosilo je prišlo in me je pojedlo. Zatem me
 je računalnik igral pozno v noč. Nazadnje se je
 pižama oblekla v mene in postelja je legla
 name.

Žan Godec in Jaka Horvat, 5. b

Učenci 5. b (mentorica Danica Tili)

Spomini na šesti razred

Zagotovo si ga bom zapomnila. Če ne zaradi sošolcev, pa zaradi učiteljev, ki so se tudi pri resni snovi znali z nami nasmejati.

Zapomnila si bom tudi dogodke, ki smo jih letos skupaj doživeli – od prepirov, ali so boljši dečki ali deklice, do lepih skupnih trenutkov in izletov. Spomnim se ure, ko smo pri slovenščini poslušali radijsko igro. Pogovarjali smo se o črkah, kako lahko z njimi izražamo tudi različna čustva. Učiteljica je za primer izgovorila aaaaaa, in ko je naslednjič izgovorila ooooo, se je sošolec oglasil z aaaaaaa in vsi skupaj z učiteljico smo planili v smeh.

Klara Vaupotič, 6. a

Prvo leto na Vidmu

V začetku že skoraj preteklega šolskega leta smo se šestošolci delili v dva oddelka. Nas, ki smo prišli iz podružnične šole Sela, je bilo v začetku strah, da se z novimi sošolci morda ne bomo dobro razumeli, pa tudi učiteljev in šole same nismo poznali. Takoj smo ugotovili, da je bil ves strah odveč, saj smo že hitro postali prijatelji. Že res, da smo se včasih tudi skregali, a smo to hitro pozabili.

Zelo sem vesela, da imam take sošolce. Upam, da se bom med počitnicami s kom srečala in malo poklepetala.

Nika Princ, 6. a

Počitnice

Na zadnji šolski dan
bo vsak nasmejan.
Veseli bomo vsi,
saj testov nam reševati več treba ni.

Na morje bomo šli
in veselo zaplaval,
brez skrbi, da se učiti kaj bi morali.
A ko se dnevi počitnic začnejo
iztekati,
hitimo vsi nabavljati novih reči
za nove šolske dni.

Prvega septembra pa bomo pred
šolo spet zbrani vsi,
pripravljeni, da v šoli začnemo
poslušati,
si novih znanj nabirati
ter dni do počitnic začnemo
odštevati.

Maja Ferk, Zara Muzek, 6. b

Juhuhu, šola, zdaj pa grem domu!

Počitnice bližajo se,
pred sabo pa imam še test,
katerega rezultat mora biti
»the best«.

Bog, pomagaj mi,
od znanja glava me boli.
Komaj čakam dne, ko pridem domu
in rečem: »Počitnice so tu!«
Zdaj je konec vsega.

Že sedaj pa vidim mamo,
ki je vsa blede
od mojih norčij in nereda.

Miha Krajnc, 6. b

Učenci 6. a in b (mentorica Dragica Majhen)

Drevo, ki mu pod soncem ni enakega

Živel je star gozdar, ki svoje službe ni več opravljal. A imel je srečno življenje, saj je bil zdrav in nič mu ni manjkalo. Živel je v majhni hišici sredi gozda v kraju Kidričevo. Vsa-ko jutro se je najprej umil, preoblekel, si skuhal kavo ali čaj, se najedel, nato pa se sprehodil po gozdu. Rad se je sprehajal po gozdu in poslušal ptičje petje.

Ko se je nekega dne sprehajal po gozdu in zašel malo globlje vanj, se mu je zazdelo, da je nekaj videl. Zdelo se mu je, da ga izza drevesa nekdo opazuje. Pomislil je, da je le privid, in se raje vrnil domov. Menil je, da se mu prikazujejo stvari, a počutil se je dobro in zato se mu je zdelo vse skupaj nekam čudno. Naslednje jutro ga je radovednost gnala še globlje v gozd in spet je dobil tisti neprijetni občutek, da ga nekdo opazuje. Za nekaj časa je obstal in opazoval, vendar spet ni videl ničesar. Tisti, ki ga je opazo-

val, se je najverjetneje skril. Odpravil se je domov in med potjo razmišljal, le kdo bi lahko to bil, kaj sploh dela tam, zakaj se skriva ...

Naslednje jutro je gozdar s seboj vzel še malico, saj je tam nameraval ostati dalj časa. Ko je prišel do kraja, kjer je dan prej imel občutek, da je nekaj videl, je obstal, se ozrl naokrog, nato pa se podal še globlje v gozd. Ko je našel primerno mesto, je sedel pod drevo, se nanj naslonil in opazoval. Ker je bilo vse mirno, se je dolgočasil, postal utrujen in nehote zaspal.

Lana Gašpar, 4. b

Čez nekaj časa se je prebudil. Vanje je strmelo polno različnih obrazov. Sprva je mislil, da sanja, saj so to bili obrazi škratov. In bili so prav grozljivi. Bili so sive barve, ki je bila sicer lepa, a najbolj jim ni pristajala. Najbolj čudno pri vsem tem pa je bilo, da so si bili čisto različni. Niti malo si niso bili podobni. Ker je mislil, da sanja, se je uščipnil, a ugotovil, da ne spi, kar je vso stvar naredilo še bolj grozljivo. Ni vedel, ali jih naj ogovori in če sploh govorijo. Želel je zbežati, vendar se ni mogel premakniti. Ker ni nič rekel, so ga čudna bitja ogovorila. Govorili so malo drugače kot ljudje, vendar se jih je dalo razumeti. Govoril je največji in najbolj grozen med njimi. Očitno je bil glavni. Rekel je: »Glej, ti si gozdar. Skrbel si za ta gozd, torej ti je nekaj pomenil in ti še pomeni, saj se vanj vsak dan rad vračaš. Vem tudi, da se zavedaš, kako pomemben je ta gozd za ljudi in za nas ter za vse živali. Moraš opozoriti ljudi, da naj varčujejo z lesom in gozdom.« Nehal je govoriti in čakal, da bo gozdar kaj rekel, vendar je samo strmел vanj. Zato je nadaljeval: »Pokazal ti bom nov material, ki je lahek, trden, lepega izgleda, in kar je najpomembnejše, da se ga reciklirati.« Gozdar, ki je malo prišel k sebi, je vprašal: »Kaj pomeni reciklirati?« »To pomeni, da stare izdelke, ki jih več ne potrebuješ, uporabiš znova tako, da jih predelaš v nove izdelke. S pomočjo tega procesa boste ljudje lahko ta material uporabili znova in znova. Ta material je kovina, imenovana aluminij. Tudi mi smo narejeni iz njega. Izvoli, tukaj imaš seme.« Seme je bilo sivo, zato je gozdar sklepal, da je iz aluminija. »Posadi ga in čez noč bo zraslo drevo iz aluminija, okoli drevesa pa tovarna, ki bo izdelovala aluminij. Zaposli tam ljudi, nato pa širi posel in tovarno. Posel bo nedvomno cvetel, kajti aluminij je lahko zlato. Ljudem ne smeš povedati za nas, kajti ko bo čas, bodo na pravi način za nas izvedeli.« Nato so odšli. Gozdar je želel še nekaj vprašati, a že jih ni bilo več. Nekaj časa je gozdar še sedel in premišljeval o tem, kar se je zgodilo in kaj je glavni škrat rekel. Nato je poiskal primerno mesto, posadil tisto seme, ga zalil in opazoval, vendar zgodilo se ni nič. Naslednje jutro je namesto sprehoda po gozdu šel pogledat seme, in res – tam je stalo drevo iz aluminija, okoli njega pa majhna tovarna. Mislil je, da bo našel le majhno rastlinico, našel pa je pravo drevo. Ni mogel verjeti svojim

očem. Ker se je to uresničilo, je tudi ostalo naredil natanko tako, kakor mu je naročil škrtat. Zaposlil je ljudi in posel je cvetel.

Dve leti kasneje je gozdar umrl. Njegov sin se je vrnil v svoj rojstni kraj in poiskal očeto vo hišo. V njej je našel skrinjo, ki je bila zaklenjena. V skrinji je pisalo vse, kar je gozdar vedel o škrtatih. Pisalo je tudi, kako je nastala tovarna in da so ti škrtati Šumari, kakor jih je sam poimenoval. Skrinjo je zaprl in jo pustil v hiši. Prevezel je vodstvo v tovarni, in ko je nekega jutra šel v livarno, kjer so ulivali aluminij, so tam stali Šumari. Z njim je bil tudi eden od delavcev, ki pa prave zgodbe ni poznal. Ker so bili Šumari iz aluminija, je nastala legenda, da jih je naredil livarski stroj. Gozdarjev sin ni nikomur povedal resnice in tako je resnica umrla z njim. Šumare je po tistem videlo le malo ljudi. Tovarna pa je cvetela in se razcvetela v mogočno in veliko tovarno, ki stoji in deluje še danes. Pa tudi aluminijasta jablana je še vedno tam.

Primož Burg, 8. b
(mentorica Damjana Hliš)

Rdeča

– vaje v slogu

*Devetošolci so se lotili Rdeče kapice
in jo zapisali malo drugače ...*

*Rdeča kapica se je k bolni babici
odpravila,
mama ji je vse v košaro pripravila.
Želela bolj hitro je k babici priti,
zato se ji je zdelo pametno
po gozdni bližnjici iti.*

*V globinah gozda je srečala volka,
sledile so minute groznega molka.
Naenkrat pa Kapica vse mu je priznala,
s tem volku nevede pot do babice
je izdala.*

*To bil začetek je njegovega načrta,
da babico s seznama živečih črta.
In če mu uspe, še Kapico preslepi,
jo pojé in sit naprej živi.*

*S tem načrtom do babice hitro je šel,
jo pojedel in njene obleke oblekel.
Zatem še Kapico želel je pojesti
in ob prihodu k babici jo zavesti.*

*Ko je prispela, sta se zapletla v dialog,
ona ga je spraševala vse naokrog.
Debata je nanesla na njegova velika usta
in mu dala priložnost, da jo pohrusta.*

*Sit kar nekaj časa v babičini postelji
je ležal, spal in zraven še smrčal.
Te zvoke lovec je ujel
in pogumno v babičino hišo prišel.*

*Razparal volku je trebúh,
po tem se mu je zdel kar suh,
saj iz njega sta pogledali babica in Kapica
vanj pa skupaj so naložili polno kamenja.
Volk ves žejen se je zbúdil,
na poti do potoka se večkrat zgrudil.
Ko pa končno je vodo popil,
se poln kamenja je v potok zvalil ...
... in se utopil.*

Nina Bratušek, 9. a

(V pogovornem jeziku)

Rdeča kapica se je špancirala skoz šumo in te je srečala vuka. Vuk jo je htel požreti, ker je bil lačen, pa si je premislo. Rdečo kapico se je rešila, ker je šla nabrat rože. Vuk je odlaufal v šumo, Rdeča kapica pa se je spravila na pot do bakice. Ampak vuk jo je že prehiteu, pogoltno bakico in v pojstli počako Rdečo kapico. Ko je Rdeča kapica prišpancirala do bakice, je ofnala vrata in vstopla v bajto. Na pojstli je ležo vuk, oblečen v bakičine cunje. Rdeča kapa je šla do pojstle in pitala bakico, zakaj ima tak vlke oči, uhe in uste. Pri zadnjem pitanju jo je bakica oz. vuk požrl. Ko jo je popapco, se je vlego in zaspančko. Mimo bakičine bajte se je sprehajo jager, ki je zaslišo glasno hrgoljenje. Vstopo je v bajto in na pojtsli zaglejo vuka. Iz njegovega lampa se je čulo dretje. Jager je takoj trofil, da je vuk popapo Rdečo kapico in bakico. Hitro je vzel iglo in škarne in iz vukovega lampa rešo bakico in njeno vnukico. Zahvalile so se jagri, potli pa prinesle kameje in ga vsipale v vukov lamp. Jager ga je zašil vkup. Potem so čakali, da se je vuk zbudo. Ko se je zbudo, se je odmajal do vodjaka, da bi ke cukno, pa je pal v vodjak.

Maruša Černezel in Maša Dukarič, 9. a

(Rdeča kapica pripoveduje)

Ko sem se zjutraj zbudila, mi je mama dala vino in potico ter me poslala k babici. Oblekla sem rdečo oblekico s kapuco, vzela košaro in se odpravila. Ko sem šla skozi gozd, sem srečala volka, ki me je vprašal, kam grem. Povedala sem mu, da bolni babici nesem vino in potico. Vprašal me je, kako se pride do babice, in natančno sem mu opisala pot. Poslovila sem se in odšla naprej. Ko sem prišla do hiše, sem zaslišala glasno smrčanje. Potrkala sem in raskav glas iz notranjosti je rekel: »Naprej.« Vstopila sem. Košaro z dobrotami sem odložila na mizo v kuhinji. Šla sem do spalnice, kjer je ležala babica, da bi jo pozdravila. Šla sem do postelje, jo pozdravila in začeli sva klepetati. Ker se mi je zdela drugačna, kot sem jo imela v spominu, sem jo vprašala: »Babica, zakaj imaš tako velike oči?« »Da te bolje vidim,« je rekla. »Zakaj imaš tako velika ušesa?« »Da te bolje slišim.« »Zakaj imaš tako velika usta?« »Da te lažje pojem!« Naenkrat sem se znašla v volkovem trebuhu. Srečala sem babico in vprašala sem jo, kako je. Tako sva se pogovarjali, ko sva naenkrat zaslišali korake. Čez nekaj

Nino Selinšek, 9. a

trenutkov sva zagledali svetlobo. Lovec me je potegnil ven iz trebuha in nato še babico. Volkov trebuh je napolnil s kamenjem in mu ga zašil. Babica, jaz in lovec smo skupaj pojedli potico in se pogovarjali še dolgo v noč.

Jerneja Burg in Samanta Pignar, 9. a

(Volk pripoveduje)

Na pomoč! Utapljam se, ne znam plavati! Pa naj začnem od začetka. Sem zelo lačen volk in nimam nič več hrane. Ko sem se pred komaj tremi urami odpravil v gozd iskat hrano, sem srečal zelo okusno deklico. Ustavil sem se in jo vprašal, kam gre. Odgovorila je, da k babici, povedala pa mi je tudi naslov. Pred njo sem se odpravil do babičine hiše. Vstopil sem v hišo in tam je ležala babica. Tako sem bil lačen, da sem jo kar pojedel. Oblekel sem se v babico, da Rdeča kapica ne bi česa posumila. Potem je prišla Rdeča kapica. Vstopila je v hišo, si me začela ogledovati in spraševati, zakaj imam tako velike oči, ušesa in usta. Tako so se mi cedile sline ob tej slastni deklici, da sem še njo kar pojedel. Potem sem zaspal. Ko sem se zbudil, sem čutil neko težo v trebuhu. Joj, sta težki ta babica in njena vnukinja! Toda nato sem zagledal obe zunaj, poleg nji-ju pa je stal lovec. Začutil sem strašansko žejo. Stekel sem k potoku in težak trebuh me je potegnil v vodo. Grozaaaa! Padel sem v vodo, ne znam pa plavati. Na pomoč!

Anamari Šteharnik in Valentina Zavec, 9. a

(Poročilo inšpektorja)

Po navedbah pričujočih se je Rdeča kapica ob 12.00 odpravila k babici v Haloze s košaro, polno dobrot. Ob 13.00 se je ustavila v gozdu in nabrala rože. Ob 13.15 jo je ustavil volk in jo vprašal, kam gre. Odgovorila mu je, da gre k babici v Haloze. Pozanimal se je, kje živi ta babica, in izvedel v Halozah na hišni številki 521. Volk je odšel ob 13.28. Točno ob 14.00 je potrkal na babičina vrata v hiši z naslovom Haloze 521. Babica mu je odprla vrata. Ob 14.10 je volk pogoltnil celo babico. Natanko 10 minut kasneje je bil že preoblečen v spalno haljo temno roza barve. Rdeča kapica je potrkala na vrata ob 14.20. Rdeča kapica je babico vprašala, zakaj ima tako velike oči, tako velika ušesa in tako velika usta. Na vsa tri vprašanja ji je odgovoril, nato pa jo ob 14.35 poje-del. Ob 15.00 je prišel lovec in takoj ukrepal. Volku je razrezal trebuh, ven sta skočili Rdeča kapica in babica živi in zdravi. Lovec je volku v trebuh nametal kamenje. Ko se je volk ob 15.30 zbudil, se je zaradi žeje odpravil k potoku. Ob 15.37 je volk padel v vodo in se utopil. S tem se je dogodek zaključil.

Niki Strelec, 9. a

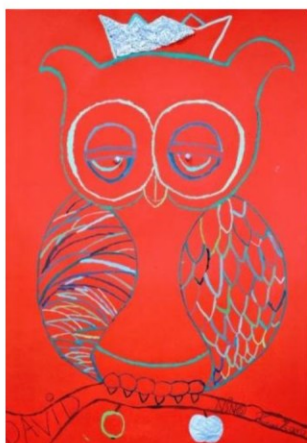
(mentorica Vesna Voglar Pulko)

Himna devetošolcev

*Ko v šolske smo klopi prvič sedli,
ko malico svojo prvič smo pojedli,
začutili, da mi družba smo ta prava,
da za nas ta šola bo zabava.*

*Zabavo res vzeli smo dobesedno,
saj norije delali smo redno.
Pa vseeno v roke smo se dali,
ko prve črke smo mi spoznali.*

*Ah, ko pa prišla je teta puberteta,
metalo nas je vsa ta leta,
glave polne norčij bile
in nič za šolo niso delale.*

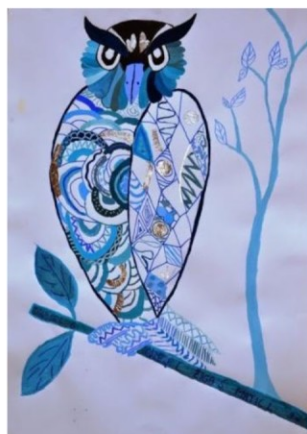
*Kar nekaj časa v razred isti smo hodili,
potem pa so na pol nas razdelili,
a zadnje leto zopet skupaj so nas dali,
zopet isti razred smo postali.*

*Še kar naprej učitelje smo jezili,
živce jim z užitkom mi smo pili,
toda naenkrat vsi smo se umirili,
ko smo se v Darjine roke spustili.*

*Res, da tudi Robert vetra nam je dal,
a nato ravnatelj je postal,
z nami še naprej lepo je ravnal,
a če smo ga lomili, kazen nam je dal.*

*Leta kar naprej so se vrtela,
in hkrati naša srca se objela.
Kot ena smo družina si,
hudičevo dober letnik – to smo mi.*

Učenci 9. a

OCVIRKI – glasilo Osnovne šole Videm**Šolsko leto 2014/2015****Naslovna ilustracija:***Učenci 2. r. pri OPB (mentorica Aleksandra Vidovič)***H glasilu so prispevali:**

*Robert Murko
Mateja Gabrovec
Fanika Novak
Vesna Voglar Pulko
Mojca Kamenšek
Manja Vinko
Aleksandra Vidovič
Aleksandra Kukovič*

*Helena Šegula
Jože Šoštar
Gorazd Černila
Olga Zelenik
Klementina Orešek
Lidija Kosar
Darja Ostroško
Anica Topolovec*

*Boštjan Petrovič
Biserka Selak
Stanka Vogrinec
Mirjana Žlahtič
Danica Tili
Dragica Majhen
Damjana Hliš
UČENCI*

Fotografije:*Arhiv OŠ Videm***Urejanje in oblikovanje:***Vesna Voglar Pulko***Jezikovni pregled:***Vesna Voglar Pulko
Damjana Hliš*

Glasiilo je izšlo v tiskani in elektronski obliki

(<http://zavod.solavidem.si>).

VIDEM PRI PTUJU,
JUNIJ 2015

*4. likovna kolo-
nija Haloze,
mentorica Alek-
sandra Vidovič*

